
Minneord

OSS IMELLOM

SVERRE HALVORSEN

HANS PETTER FUNDINGSRUD

RANDI BECK NICOLAYSEN

ROALD BOLLE

LAURITZ B. DAHL

«Nord-Norges barnelege, Kåre Håvard Torp,» ljomet det i Overhussalen. Det var han selv som ropte. Hvorfor? undret vi. «Jeg ville gjerne høre mitt navn bli nevnt der.» Hans navn burde ikke lyde bare i det britiske parlament. Det burde ropes fra torget i Tromsø med gjenlyd fra Tinden, og det bør høres blant kolleger med takk for det han har vært og gjort for faget vårt og for nordnorske barn.

Kåre Håvard Torp var hedmarking, født på Løten 15.8. 1914, med medisinsk embetseksamen fra Oslo 1943, distriktslege på Alstahaug 1944 – 45, lege i Hærøy kommune og ved sykehusene i Sandnessjøen og Stokmarknes.

I 1957 fylte han folkevognen med familien og flyttet nordover til praksis i Tromsø, den første barnelegen nord for Trondheim. På forsomrene reiste han langs Finnmarks-kysten og på sensomrene på vidda – hvert år – til barn som trengte tilsyn av spesialist. En barneavdeling var hans første hjertesak. Den kom i 1965.

Universitetet ble hans neste, både i skrift og tale, lokalt og på riksplan, og det ble åpnet i 1968. Ser man utover Breivika i dag med bygningene som Soria Moria slott, blåne bak blåne, så skjønner man det han skrev allerede 1990 til 25-årsjubileet for Barneavdelingen: «...det er så evig langt forbi selv min vildeste fantasi.»

KåHå ble utdannet på Rikshospitalet i 1950-årene. Hans uformelle stil ga god kontakt med barna og med foreldre fra alle landets hjørner. Han var samarbeidsvillig, interessert og engasjert, men også fargeklatten i vårt miljø: ukonvensjonell og uhøytidelig, slipsløs lenge før *det* ble mote, humorist og spilloppmaker som elsket «practical jokes». Hvor mange får et verb oppkalt etter seg? Å «torpe» betyr å ta med barn til innleggelse tidstilrettelagt med møte i Norsk Pediatrisk Selskap og overnatte på Barneklinikkens vaktrom. Bildet av Torp iført nisselue og ryggsekk og tre topppluekledd barn i fallende størrelse marsjerende forbi en måpende foredragsholder, er muntert forevige av Anders Glomstein i Norsk barnelegeforenings jubileumsbok fra 1994.

Torp var selv en meget god tegner. Det ble hans store hobby de siste årene. I sin muntre «memoarbok», Tromsø memorial, en samling av epistler fra avisen Tromsø, har han flere fine strektegninger og mange burleske skisser (den boken er et must for alle barneavdelinger). Der har han et lite vers som heter Blyantstubben:

«Også jeg har vært i nød, tro meg.

Men jeg har aldri vært i den ytterste nød.

Og det er fordi jeg alltid har hatt

en blyantstubb i mitt tornister.»

På barnelegeforeningsmøtene de senere årene satt han alltid og tegnet, og mange har et portrett av seg selv som minne om ham.

Kåre Håvard Torp døde høsten 2007, 93 år gammel. En søyle i norsk pediatri er borte, en viktig del av den nordnorske fortellingen. Kort tid før han døde sa han: «Jeg har gjort det jeg skulle.» Hvor mange av oss kan si det? Historiene om ham vil holde ham levende i mange år. Ettermælet blir både godt og varig: *Pioneren og gledessprederen – Nord-Norges barnelege.*

Publisert: 17. april 2008. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 29. mars 2026.